

191. Møde.

Onsdag den 29. Maj Kl. 14.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 342 af 22. December 1937 om Indløseligheden af Danmarks Nationalbanks Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4899; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4617).

Formanden: Denne Sag kan i indværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke; men hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Jeg skal ganske henholde mig til de Udtalelser, den højtærede Handelsminister fremkom med, og som jo er meget fyldestgørende som Forklaring paa Nødvendigheden af Lovforslagets Fremsættelse. Jeg skal blot udtale Ønsket om, at der i en ganske kort Udvalgsbehandling maa kunne blive Lejlighed til at faa de eventuelle mere specielle Oplysninger, som maatte kunne gives.

Himmelstrup: Det er jo en bekendt Sag, at den danske Valutasituation i den senere Tid er strammet, og det Lovforslag, der her er fremsat, tilsigter, saa vidt det er muligt, at raade Bod herpaa. Det er derfor naturligt, at det fremtræder som en Udvidelse af Valutalovens § 13, hvorigennem Handelsministeren jo allerede har faaet en meget vidtgaaende Bemyndigelse, baade med Hensyn til at træffe Bestemmelse om Overførelse af danske Tilgodehavender i Udlandet og om Hjemtagelse af danske Tilgodehavender fra Udlandet.

Det nye i Lovforslaget er den Udvidelse af den højtærede Handelsministers Bemyndigelse, der gaar ud paa, at han kan foreskrive, at Guld, udenlandske Tilgode-

havender og Værdipapirer skal tilbydes den danske Nationalbank til Købs, og give Forskrifter om, efter hvilke Regler Nationalbanken skal kunne overtage disse Værdier. Dette er jo, som den højtærede Handelsminister bemærkede i sin Fremsættelsestale, et Forsøg paa at mobilisere de danske Valutareserver. Bortset fra det, jeg her har nævnt, skønner jeg ikke, at der er andet nyt i det her foreliggende Lovforslag, sammenlignet med det, der allerede staar i Valutalovens § 13, end de sidste 3—4 Linier i § 1.

Jeg kan være enig med den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (Hartvig Frisch) i, at det vil være ønskeligt, om dette Lovforslag bliver undergivet en kort Behandling i et Udvalg, hvor vi eventuelt kan faa nogle Oplysninger til nærmere Supplering af de Oplysninger, der allerede er givet dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels i den højtærede Handelsministers Fremsættelsestale.

Der rejser sig f. Eks. det Spørgsmaal, hvad der skal ligge i Ordene „efter hvilke Regler Nationalbanken skal være berettiget til at overtage disse Værdier“, om det alene drejer sig om Fremgangsmaaden, eller der ogsaa ligger andet deri.

Vi fra vor Side kan altsaa tiltræde Lovforslaget, men jeg gaar, som sagt, ud fra, at det vil blive undergivet en kort Udvalgsbehandling.

Prieme: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne som de to foregaaende ærede Ordførere tilsige en hurtig og velvillig Behandling, efter at den højtærede Handelsminister under en kort Udvalgsbehandling har givet os nogle ønskelige Oplysninger.

Jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, at et af de Spørgsmaal, i Forbindelse med hvilket man fra Erhvervenes Side i de senere Tider har beklaget sig, nemlig dette at kunne kalkulere Varer, der kan hjemtages, og som man ikke har kunnet betale til nogen fast Kurs, vil finde sin Løsning paa en rimelig Maade, naar dette Lovforslag er vedtaget.

Vi kan sikkert ogsaa alle være enige om, at hvor der er Mulighed for at skaffe fri Valuta til Hjemførelse af nogle af de for Landet i Øjeblikket nødvendige Raa-stoffer og andre nødvendige Varer, maa intet lades ugjort i saa Henseende.

Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Rager: Heller ikke fra mit Partis Side skal der lyde særlige Udtalelser ved første